III. évfolyam — Arad, 1888. Május 9. Szerda. — 128-ik szám.

Szerkesztőség: Kazinczy-utcza :. sz., földszint.

Bérmentetlen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el. Kéziratokat vissza nem küldünk.

Kiadóhivatal: Petőfi-utcza 1. sz. (Ungerleider Albert könyvnyomdájában.)

Hirdetések díjszabás szerint. Egyes szám 5* kr., ünnep- és vasárnaputáni szám 8 kr.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASAGI NAPI LAP.

Megjelen hétfőn és ünnepek után is.

Előfizetési arak: Helyben házhoz hordva.

Egész évre . . . . 12 frt
Fél évre . . . . . 6 frt
Negyedévre . . . . 3 frt
Egy hóra . . . . . 1 frt

Vidékre postán küldve:

Egész évre . . . 14 frt — kr.
Fél évre . . . . 7 frt — kr.
Negyed évre . . 3 frt 50 kr.
Egy hóra . . . 1 frt 20 kr.

Hirdetések helyben fizetendők. Százalékot nem adunk.

Amit a jövő méhe rejt.

Budapest, május 7.

Bölcs Európa reá akadt végre, hogy hol áll ki a szeg a zsákból, s mikor Bogdánovits rehabilitáltatott, kisütötte hogy: viszik a czárt! Eddig nem látták az erdőt a fától s folyton a czárhoz imádkoztak: „Add meg a mi mindennapi békénket!“ És a czár hivatalosan, meg nem hivatalosan, folyton adta a nyilatkozatokat: hogy hiszen a békét akarja ő, még ha a háborura kérnek is. Reá nézve nagyobb veszedelem a háboru még a jégesőnél is, mert végképpen elpusztithatja a Romanowok trónját. De hát azért csak nem hagytak békét a czárnak és folyton küldték hozzá a „Mi atyánk“-ot: „Ne vigy minket a háboruba!“ Még Bismarck is azzal csititatta Európát, hogy ő ismeri a czár békés szándékait, már pedig, amit egyszer a czár akar, az meg van akarva. Hanem aztán, mikor a czár azt a Bogdanovitsot, a ki nyiltan kimondta a francziáknak: Hadd beszéljen Bismarck akár mit, Oroszországban nem az történik amit a czár akar, hanem amit mi, panszlávok akarunk, — mondom, mikor a czár ezt a Bogdanovitsot nem régen a keblére szoritotta, és kijelentette: „Ez az én szerelmes fiam, kiben nekem nagy kedvem telik,“ — akkor bámult a német diplomáczia nagyot, és kijelentette lapjaiban „Schwartz auf weiss,“ hogy most már valósággal nem tudják, hogy a diplomáczia tulajdonképpen miféle mesterség. E szerint a mesterség szerint, szent Oroszországban a czár volna a mindenható, s ime a jelek oda mutatnak, hogy talán nem is ugy van . . . .

Örvendünk az élesen látó diplomáczia ezen legujabb felfedezésének, de nem vagyunk bizonyosak, vajjon egészen belátott-e a kulisszák mögé avagy csak sejti, hogy mi akarna ott lenni? Tartunk tőle, hogy az éles látás valamelyik papiros falba ütközött, és még csak ezután lesz felfedezve, amitől retteneteset fognak ijedni, és be fogják látni, hogy az abszolutizmus ideje lejárt, attól a felfedezéstől tudniillik, hogy az ugy nevezett „legujabb panszlavizmus“ mely az orosz ügyek vezetését kezébe ragadta csak nevet cserélt, s nem egyéb, mint a nihilizmus felsőbb árnyalata.

Nem szeretünk bolond ideák után kapkodni, de ha az olvasó visszaemlékezik, — nem egyszer mondtunk már olyat ami furcsán jött ki, hihetetlennek látszott, s még is bekövetkezett. És ugy voltunk a czár tehetetlenségének hirdetésével éppen akkor, mikor Bismarck az ellenkezőt hirdette. Most a Bismarck lapjai azt hirdetik, amit mi hirdettünk. Nem mintha többet tudtunk volna Bismarcknál, hanem mert Bismarcknak okai voltak, hogy ne tárja fel a helyzetet. Most sem teszi. Lapjai most is csak szellőztetik a kulissza titkát, de a leplet még nem rántják le róla.

Mi pedig kombinálunk. Kombinálunk, mert igen feltűnő, hogy a mióta Oroszországban egy oly hatalmas, ugynevezett „pánszláv“ pártról beszélnek, mely a czárt viszi, az óta a nihilizmus nem beszéltet magáról Tudva levő, hogy Tolstoj, a regényiró, szocziális elveket vall, s hogy a panszláv párt élén ugyancsak egy Tolstoj áll, mely hacsak puszta névrokonság lenne is, ominozus. És valóban, miért hallgat a nihilizmus, mintha várakozó állásba helyezte volna magát? El van fojtva?! Az a nihilizmus, melynek ágai az egész birodalmat behálózták, mely kiirthatlan mint rák a testből: Miért hallgat? . . . . Ugyan méltóztassanak erre a kérdésre megfelelni. Hova lyukad ki vajjon? Nem-e önkénytelenül jön a válasz: Várakozik! A nihilizmus várakozik. És miért várakozik? Mert szerepét az ugynevezett panszláv pártnak adta át . . . .

Sokat irtam már e misztikusnak látszó ügyről, pedig oly tiszta mint a napfény, s az éles látású diplomáczia akkor bámul csak igazán, ha majd ezt is be kell ismernie. Ha be kell ismernie, hngy elvesztette lába alól a talajt, s minden igyekezete, hogy a czárt a dolgok élén fentartsa, füstbe megy. Hogy a czár és a diplomáczia fölé egy láthatatlan hatalom emelkedett mely háborút akar, hogy szabad lélekzethez juthasson, és hogy e háboru a szabadság háboruja lészen. Francziaország nem czarizmussal, hanem a panszlavizmussal fog szövetkezni, mely panszlavizmus Oroszországalkotmányát hordja méhében. Vederemo!

G. B.

Arad, május 8.

Nem szándékozunk polemia tárgyává tenni oly dolgot, melyben a közvélemény itéletét már kimondotta, de tartozunk az igazságnak annak tudomására hozatalával, hogy Agoston alezredes urnak Atzél Péter, a becsületbiróság elnöke, midőn a tárgyalási teremből kikisérte, azon nyilatkozatot tette, hogy, igen bajos itélkeznie oly esetben, midőn der eine ein Schuft und der andere ein Gauner ist.“ Agoston alezredes ur a becsületbiroság elnökének ezen szavait hozta fel egyik indokul a párbaj megtagadására.

Ez a való tény. Hogy ezen enunciáczió daczára mégis felmentő határozatot hozott a becsületbiróság, annak indokait magának kell tudnia, — valamint azt is, hogy a becsületbiróság, az indiszkrecció tárgyában lapunkban közlött mai nyilatkozata után, hogyan egyeztetheti meg azt, hogy a kihivó félnek a becsületbiróság ülésén jelenlévő szekundánsa, a ki a tanu vallomását nemcsak hallotta, de tanuhoz kérdéseket is tett, vállalkozott arra, hogy a párbaj ügyét a becsületbiróság előtt tett tanuvallomásra alapitsa.

Ezeket az ügy teljes megvilágitására fel kellett még hoznunk.

A magyar fegyvergyár részvényeire oly nagymérvü előjegyzések történtek, hogy tuljegyzés várható. Az aláirást valószinüleg a megnyitás után be fogják zárni.

A német császár és a magyar közoktatás. A közoktatás állapotáról szóló jelentés német kiadását, Trefort miniszter ur megküldötte a német császárnak is. A munka kézhez vételét a császár kabineti irodájának vezetője, Vilmovsky, a miniszterhez intézett következő sorokkal tudatja: Tisztelettel van szerencsém értesiteni Exczellenczádat, hogy a császár és király, az én legkegyelmesebb uram, nagy érdeklődéssel vette tudomásul Magyarország 1885/6. és 1886/7 tanévéről szerkesztett évi jelentésének általam előadott lényeges tartalmát. Midőn a beceses küldeményért Exczellenczádnak meleg köszönetet mondok, fogadja egyuttal kiváló tiszteletemet.

VIDÉK.

— Csanádmegye és az árvizek. —

(Saját tudósitónktól.)

Makó, május 7.

Csanádmegye törvényhatósági bizottságának a mai napon tartott, nagyon látogatott tavaszi rendes közgyülésén, Széll Ákos országgyülési képviselő hatásos bevezető beszéd kiséretében, melyben kifejezést adott azon kivétel nélkül általános aggodalomnak, mit az idei árvizek és eddig soha nem tapasztalt nagy belvizek keltettek, rámutatott azon kiszámithatlan károkra, mely által ezrek károsodtak s a következő indokolt inditványt terjesztette a közgyülés elé:

„Csanádvármegye közönsége, mint a melynek területe a Tisza és Maros deltájánál ős időktől fogva a vizek elárasztásának kitéve van s e helyzetében az országos vizszabályozás létesitéséhez, annak megkezdése óta anyagi helyzetét felülmulólag is hozzájárult, az évről évre megujuló calamitások közt a legnagyobb aggodalomban van a miatt, hogy a szabályozás alapjában s első tervezésében nincs-e elhibázva; mely aggodalmát fokozza az, hogy tavaly az óriás áldozatokkal létesitett Kőrös-Tisza-Marosközi ármentesitő társulat zsilipjei nemcsak, hogy rendeltetésüknek megfelelőknek nem bizonyultak, hanem a kistiszai zsilip bedőlése e vidék szorgalmas lakosait milliókra menő kárral sujtotta s az idén is ugyanazon védvonal másik zsilipje csakis a nagyméltóságu m. kir. közmunka- és közlekedési miniszterium leggondosabb feltügyelete mellett és a védekező társulat rendkivüli áldozatai árán volt a beszakadástól megmenthető s ez által egy hatásában ki sem számitható katasztrófa elhárithető. Akkor tehát, midőn e megye közönsége, mely aránytalan jövedelmével szembeszökő ellentétes s eddigi tapasztalatai szerint az ugyanazon társulat kötelékében álló szomszéd községekhez viszonyitva méltánytalan költségekkel terhelve fenntartott és létesitett gátjai mellett is aggodalomban van az évről-évre megujuló elönthetés veszélye miatt, aggodalmát nem csökkenti, sőt fokozza az, hogy a Felső Tisza és mellékfolyói az idén is az eddiginél nagyobb és soha nem tapasztalt árvizeket öntöttek a szabályozott és ármentesitettnek állitott területekre s igy általános és egyformán erős védekezés mellett az Alsó-Tisza mentén fekvők helyzete még aggályosabbnak tünik fel. Mindamellett azon ünnepélyes kijelentés után, melyet a m. kir. közmunka- és közlekedési miniszter ur az országgyülésen az árvizkalamitások tárgyában tett, hogy ezen kiszámithatlan fontosságu ügyben szakszerü vizsgálat és tanulmány alapján, a további teendők iránt tüzetes javaslatokat tesz az országgyülés elé, a vármegye közönsége, bizalommal a miniszter ur bölcs belátása és elismert erélyességében, várja a közel jövőben történendőket s ennek a jelen határozatban kifejezése mellett, ezuttal arra kivánja a miniszter ur figyelmét felhivni, hogy a Szárazér s a vele kapcsolatos belvíz szabályozása ügyének, mint különben is törvényes kötelességének saját hatáskörébe bevonása és sürgős megoldására, a közös Tisza-marosközi társulatot utasitsa.

Az inditványhoz többen hozzászóllottak. Juszth Gy. orsz. képviselő elfogadja azt, mert a mostani közlekedési miniszterben több bizalma van, mint az elődeiben, nemcsak öntudatos erélyessége és buzgósága miatt, de azért is, mert nem bizik a hazai vizi-szakértőkben, kik iránt ő sem viseltetik bizodalommal.

Becker János a kulturmérnökség czélra vezető működését jelzi és hiszi, hogy ezek közreműködésével a belviz kalamitások elenyészni fognak, ő is elfogadja az inditványt. Bánffy Gyula az ármentesitő társulatnak a belviz védekezésére adott nagy kiadásaira utal.

Návay Imre megyei főjegyző közvetlen tapasztalatai nyomán, hivatkozik a belviz, de különösen a Szárazér szabályozásának sürgős szükségére; ismerteti a belvizek által okozott nagy károsodásokat és elfogadja az inditványt. Dózsa Sámuel dr. az inditványt, mint legsürgősebb fontos szükségletnek, és a megye érdekeinek megfelelőt, örömmel fogadja. Végre Széll Ákos reflektálva az előtte felhozottakra, ajánlja az inditvány elfogadását, mire az inditvány egyhangulag elfogadtatott.

Az „ARADI KÖZLÖNY“ tárczája.

(Május 9.)

Horváth István mint armenista.

— Az „Aradi Közlöny“ eredeti tárczája —

Tudva azt, hogy Aradon olyan nagy magyar-örmény intelligenczia van, nem tartom érdektelenne, ezzel a tárgyu thémával kopogtatni be először az „Aradi Közlöny“-nél.

Beszéljünk tehát egy keveset Horváth Istvánról, mint armenistáról.

Ő ugyanis a magyar örménység történeti kutfőinek magyar őstörténeti szempontból felismert jelentősége iránt kiváló érdeklődéssel viseltetett.

Chorenei Mózesnek — az örmény Herodot-nak — a Whiston testvérek által latin nyelvre forditott s az örmény szöveggel együttesen kiadott, három részből álló történeti munkájáról, a »Tudományos Gyüjtemény“-ben elmondja, hogy e ritka könyvet Bécsben ötven pengő forinton szerezte meg a később elhalt Haselmayer könyvkereskedőtől és nem egyszer használta történeti értekezéseiben.

Közel ötven év lefolyta alatt — ugymond — csak két példány fordult elő Bécsben, és mind a kettő magyar kézbe került. A második példány ugyanis az Apponyi grófok családi könyvtárának ékessége Pozsonyban.

Más helyen Örmenyország egyik nagynevü főpapjáról, — ki az örmények nemzeti irodalmának aranykorát alapitotta meg s az örmény szellemi élet felvirágoztatása körül halhatatlan érdemeket szerzett, — ily lelkes szavakban emlékezik meg:

„Mint teheti le egy nagylelkü főpap nemzete tudományos hirének és tekintetének talpkövét, Szent-Izsák (örmény) patriarcha fényes példájából eléggé kitetszik.

Hányszor fájlaltam, hogy nekünk még a pogány időszakban vagy legalább a kereszténység felvételekor ilyen magyar Izsákunk nem találkozott.“

Több ily nyilatkozat idézhető még Horváth Istvántól, — melyek mindannyi kétségtelen tanujelei annak, hogy ő az örmény irodalom és tudományosság kutfői becsét és fontosságát a magyarok ős-kori történetének nyomozása körül határozottan felismerte.

„Valamint legkisebbet sem nyom a tudós világ előtt — mondja ugyan ő — egy olyan nemzet, melynek régi tudományos nyelvmaradványai nincsenek: ugy minden tiszteletben tartatik az olyan, mely az ős hajdanból nemzeti nyelvkincseket állithat elő. Ez a szerencse hozta illő tekintetbe, hogy más nyelveket elhallgassak és szóljak főképen az örmény vagy helyesebben a Háik-litteraturáról.“

Es ismét: „Melyik európai nemzet mutathat ilyes valamit, nemzeti nyelvén s ily régi századokból? Es mi nem akarunk ezután is társalkodni a régi háik (örmény) történetirókkal a magyar historia kifejtése végett? Ki lészen az a gondoskodó uj hazájáról a közöttünk lakó örmények közül, ki könnyebb használhatás végett leforditja számunkra az örmény irókból a magyar népeket tárgyazó helyeket?“

A legelső „gondoskodó“ — mint tudjuk — Lukácsi Kristóf szamosujvári esperes-plébános volt, az 1876-ban elhalt jeles történetirónk, ki nemcsak leforditotta, hanem egy — a magyar tudományos akadémia részéről is elismerésre méltatott — nagybecsü munkájában éppen Horváth István és Fejér György érdeklődése és lelkes buzditásai folytán önállóan és tudományosan fel is dolgozta és rendszerbe öntö az örmény történeti irodalomnak a magyarok eredetére nézve sok tájékozást nyujtó adatait; sőt e részbeni érdemeinek méltánylásaul neve annak idejében illetékes oldalról az akadémiai levelező tagok kijelölésénél is hangoztatva lőn.

S. J. dr.

A népfelkelő.*)

— Az „Aradi Közlöny“ eredeti tárczája. —

Az én tisztelt barátom — mikor a népfelkelők tiszti tanfolyamát már két nap óta hallgatta és mikor már négyszer volt rajta az egyenruha — erősen szuró tekintetet vetett felém, mintha megbántottam volna. Miután pedig a fegyveres erő kötelékébe tartozó hadfiakat mindig respektáltam s látásuk alkalmával a tisztelet következetesen erőt vett rajtam: alázatosan sompolyogtam mellé és udvariasan szóltam:

— Jó napot kivánok.

Es annyira megvoltam illetődve, hogy meg sem ütköztem, mikor foghegyen, igazi kápláros leereszkedéssel mondta:

— Szervusz.

Az ördögbe is, nekünk szegény polgároknak, kiket a hadsereg védelmez, igen jól esik, ha meghuzhatjuk magunkat egy-egy katona mellett és büszkeségünkre szolgál, ha a népes utczákon velük sétálva látjuk, hogy mellette látnak. Olyan kitüntetés ez, melyet egy czivil akármennyire becsül is, még sem tud eléggé megbecsülni.

Az én tisztelt barátom, aki panganétját balkeze nyomása által vizszintes, fenyegető, harczias állásba helyezte, fölemelt fővel haladt mellettem és szuró tekintetet vetett minden polgári öltözetü halandóra. Kezdtem aggódni, hogy beleköt valakibe. Es hogy bele nem kötött, nem ő rajta mult.

Ha valaki nem tért ki előle, hát megállt és fenyegető szemeket vetett rá, ijesztő hangon szólt:

— Hát mi az? Elállja az utat? Helyet.

Es a mint a halálra rémült czivil ijedten félre ugrott, oly szuró tekintetett vetett rá ujból, hogy a szegény nem adta 10 forintért, hogy épkézláb tova menekült.

Ha valakit meglökött, ha valakinek a tyukszemére hágott: a világért sem kért pardont. Nem. Ujabb és ujabb szuró tekinkinteteket vetve rá, fölénye teljes tudatában kérdezte:

— Nem tud vigyázni, mi?

Es ha a szegény czivil nagyon is alázatos lett, akkor az én tisztelt népfelkelő barátom fogai között szisszegte:

— Marrrrha!

Haladva mellette, sütkérezve az ő hősies fényében, és félelmes dicsőségében, mindinkább összehuztam magam és igyekeztem a kedvét keresni. Dicsértem a sipkáját, a bluzát, lábszárainak formásságát, a panganétja tartását: és ha ilyenkor leereszkedőleg mosolygott, oda voltam a nagy boldogságba.

Be nagyszerü tudat is az, hogy egy vitéz katonaval jó visszonyban vagyunk, hogy oltalmára számithatunk s zord haragjától sincs mit tartanunk. Az én tisztelt népfelkelő barátom, a ki negyedszer öltötte magára az egyenruhat (napjában kétszer számitva az öltözést) peczkesebb, feszesebb, büszkébb és katonásabb volt, mint akár egy uj generális. A lábait erősen leverte a kövezetre és panganétját megerősitette, s ilyenkor elégülten vette észre, hogy megremegtem.

Ha az ő fényéből rám eső sugarak folytán egy kissé fölmelegedtem s alázatosságom-, gyávaságomból engedtem valamit, azonnal észrevette és néhány szuró tekintettel figyelmeztetett elbizakodottságomra. Ilyenkor persze megijedtem és kerestem a kedvét. Es nehogy gondolatai tovább is az én figyelmeztetésem felé irányuljanak, hát kérdéseket intéztem hozzá:

— Ugyan, ha szabad esedeznem, mit méltóztatik gondolni, lesz-e háboru?

Bismarck sem felelhetett volna határozottabban.

— Lenni lesz, ha lesz. Hanem azt hiszem, hogy most már nem lesz kedve a muszkának.

Mély áhitattal szivtam magamba szavait és erősen meg voltam győződve, hogy igaza van. Most már nem fog merni a muszka, nem, nem fog merni. — Most már, mikor népfelkelő-tisztjelöltek is vannak s azok között ott van az én barátom is. A nap sugarai ránk verődtek és én láttam a sugarakat megtörni sapkája-tényes gombján, panganétja fényén; és láttam, hogy szemei vésztjóslóan csillogtak, mintha vért látott volna.

Ob, nyomorult suszter inas! Százszor nyomorult kölyök. A hitvány, a haszontalan velünk jött szembe és a mint meglátta az én tisztelt népfelkelő barátomat, hát a két szája szélét a két füléig huzta föl; a kezeiből gukker formát csinált s rettenetes torzképpel gukkerezte az én igen tisztelt vitéz barátomat. Azután egy-kettőt ugrott és rut vigyorgással, tizszer huszszor visszafordulva ment tovább.

Meg voltam semmisülve. Népfölkelő barátomra nem mertem rá nézni, mert féltem szuró tekintetétől és mert féltem, hogy rettenetes haragjában agyonkaszabolja azt a kölyköt.

Hála a mindenhatónak nem cselekedte meg.

Ugy tett, mintha észre sem vette volna. De a panganétját nem tartotta tovább is vizszintes állásban, és nekem ugy tetszett, mintha a sapkáján igazitott volna egyet.

Fényében sütkérezve mentem tovább vele.

És a mint rendkivüli boldog érzettel haladtam az egyenruhás vitéz népfölkelő mellett: velünk szemben egy csinos takaros, üde cziczuska billegett, aprózva kis lába lépteit és illegetve magát. Félénken néztem az én igen tisztelt hősöm arczára és nyájas derü ölelt át mikor láttam, hogy, szuró tekintete pajkos hunyorgássá változott át és ajkain finom mosoly ütött tanyát. A bluzán rántott egyet, a panganétját balkeze nyomásával vizszintes, kaczkiás állásba helyezte és megpödörintette a bajuszát.

Majdnem elolvadtam a dicsőségtől attól a tudattól, hogy az én igen ti

*) Szerző egy régibb igérete alapján engedte át lapunknak ez érdekes rajzot. A szerk.

Tanügy.

Nagy-Kamarás, május 7.

(Válasz „A községi vagy felekezeti iskola?“ czimü czikkre.)

Ezen becses lap 124. számának tanügyi rovata alatt „Relata referó“ aláirással egy czikk jelent meg, melyben czikkiró nekiront általánosságban a felekezeti iskoláknak és legkonokabb strategiát üzen az egyházi kormány ellen s gyalázza annak adminisztráczióját a reá bizott iskolák felett. De legjobban nekiront a nagy-kamarási felekezeti iskolának és sérti méltatlanul annak tantestületét, nem kiméive iskolánk becsületben megöszült elnökét sem.

A nagy-kamarási iskolaszék, mivel „Relata referó“ ur a nagyközönség előtt intézett iskolánk ellen támadást, kötelességének tartja szintén ezen az uton — a t. szerkesztő ur engedelmével — az ügy iránt érdeklődök előtt a tiszta valóságot feltárni.

Igaz, hogy a nagy-kamarási községi képviselőtestületi tagok némely része aláirt egy közos iskola felallitását czélzó határozati jegyzőkönyvet azon kecsegtető igérettel presszionálva, hogy a közös iskola felállitása esetén államsegélyben fognak részesülni. Saját nyilatkozatuk szerint azonban nekik eszük ágában sem volt, a jelen állapotot feiforgatni; az akczió kezdeményezői nem ők voltak, s ma már ők is a reakczió emberei.

Nagy Kamarás községe 40 viszontagságteljes éven át önerejéből tartotta fenn iskolajat, a közel multban pedig épitett egy masod iskolát, szervezett egy másodtanitói állást, s ebből folyólag mi vagyunk azok, a kik ma képviseljük a felekezeti iskola ügyét községünkben, mi vagyunk, a kik fértünk véres verejtékkel szerzett közös vagyonunkat, mi anulirtak vagyunk azok a kolomposok, a kik „Relata refero“ ur és bemendójának lázitó zászlaja ellen kibontjuk elvünk és a vallás zászlaját, mi vagyunk azok a népboldogitók, a kik előtt önnek, mint izgatónak elnémulnia kell!

Vagy akkor áll elő „Relata refero“ ur nagyhangu frázisokkal, midőn már a község meghozta a népnevelés oltárára az áldozatot?! a mikor két tanitót, két iskolát tart fenn? ekkor áll elő, hogy a kész gazdasagba felekezeti iskolánk helyébe a közös iskolát erőszakolja azon utógondolattal, hogy az által akulas esetén az ispáni szerepet fogja teljesiteni.

„Relata referó“ ur iskolánkról azt állitja, hogy abban még most is a 13 év előtti slendrián uralkodik. Már engedjen meg „Relata referó“ ur, de iskolánkra itéletet mondani az iskolaszék illetékes annál is inkább, mert az iskolaszék elnöke (az almáskamarasi plébános) minden héten kétszer, az iskolaszék pedig havonkint kebeléből választott és minden hónapban változó két két tagja által látogatja az iskolát. Ebből folyólag ugy az elnök ur, mint az iskolaszék összes tagjai nyugodt lelkiismerettel állithatják azt, hogy a rágalmazott nagy-kamarási róm. kath. iskola minden tekintetben all azon a magaslaton, mint a környékünkben levő bármely közös iskola. Arról, hogy iskolánkban a törvény által előirt tantárgyak megfelelő eredménnyel adattak elő, fényes bizonyságot adtak a folyó évben megtartott vizsgák, mely vizsgák után az iskolaszék kötelességének tartotta a tanitókra buzditólag hatni azzal, hogy a felmutatott szép eredményért jegyzőkönyvileg teljes megelégedését nyilvánitotta; s hogy az iskolaszék méltánylólag járt el, kitünik abból is, hogy községünk érdemes jegyzője és Scheli Mátyás m. kir. dohánybevaltó hivatali tiszt ur, kik a III. és IV. osztály vizsgáján jelen voltak, a vizsgáról teljesen elismerőleg nyilatkoztak, még pedig az iskolaszék elnöke és a vezető tanitó előtt. Ebből világosan kitünik, hogy iskolánkban nem uralkodik — a czikkiró ur által emlitett — 13 év előtti slendrián.

Az iskolaszék sejti czikkiró kilétét és czikkéből is itélve ugy ő, mint állitólagos bemondója soha sem látogatták iskolánkat s annak mégis konokul neki ront s a felett pálczát törve nagy garral hangoztatja, hogy a felekezeti iskoláknál, — tehát a mienknél is — a felettes hatóság a fényes gombnak örül. Ha ez alatt a fényes eredményeket érti, a minek tanujelét fel is mutatta iskolánk, akkor igazat mondott; különben pedig azt valótlanságnak kell nyilvánitanunk.

Szeretnők tudni, hogy czikkiró urat iskolánk elleni támadására mi inditotta? Személyes gyülölség vagy állitólagos bemondójától nyert téves informáczió? Ez utóbbit vagyunk hajlandók elhinni annál is inkább, mert a tanitók ambicziójának neki rontva, vádolja őket azzal, hogy azoknak főczélja az iskolaszéki elnöknek kegyét megnyerni.

Alulirt iskolaszék egy komoly testület, (ezt önnek is el kell ismerni) s e testület a tapasztaltak folytán nyiltan vallhatja azt, hogy tanitóinak ambicziója a kötelességteljesités vagyis a reájuk bizott csemetéinknek ugy az egyházi, mint a világi törvények szerinti nevelése; s ha tanitóink ezt megtették és teszik jelenleg, nincs szüksége az iskolaszéki elnök vagy bárki más kegyének hajhászására. Hanem igenis kell, hogy az iskolaszéki elnök szeretetteljes jó indulatban részesitse őket, hogy ez által buzditólag hatva reájuk, e szeretetet magasztos hivatásuknak teljesitése által folyton kiérdemelni törekedjenek. Mert az iskolaszék jól tudja (ha t. „Relata refero“ urék nem tudják), hogy a tanitói tövises pályának legdrágább gyümölcse az elismerés s önök ez elismerést tévesen kegyhajhászásnak tekintik.

Czikkiró ur azon bekezdése: „Józan gondolkozó előtt a dolog több indokolásra nem szorul, kivált annál, kinek szerencséje volt behatóan tanulmányozni az ilyen felekezeti iskolák fejetlen szellemi gazdálkodását“ — az uralomvágyásra enged következtetni s válasz nélkül hagyjuk annál is inkább, mert nyilt titok, hogy a felekezeti iskolák felett oly hatóság áll, melynek (az irás szavaival élve) „Relata refero“ urék nem méltók sarnik kötelékét megoldani.

Azt kérdi továbbá czikkiró ur: „Oly hallatlan bűn a roszat és hátrányost az előnyössel felcserélni?“ s itt dicséretekkel illusztrálva, a közös iskolát elébe állitja a felekezeti iskolának; sőt tovább megy! a megyei bizottság figyelmét az általa rosznak mondott iskolánkra felhivja. Lehetetlen, hogy ily merész támadással szemben alulirt iskolaszék kedélyében fel ne háborodjék. A megyei bizottságnak nincs ily figyelmeztetésre szüksége; a mennyiben az 1868. évi XXXVIII. t.-cz. 14. §-a teljes jogot ad neki arra, hogy a felekezeti iskolákat ellenőrizze, mit a megyei bizottság ez ideig teljesitett is. Mégis czikkiró ur vádolja a megyei bizottságot azzal, hogy 13 éven át iskolánkban lehunyt szemekkel nézte a bűnt, a roszat és hátrányosat, s hogy ezt észrevegye, azt hiszük nem lett volna szüksége czikkiró ur felhivására.

Ki kell jelentenünk, hogy a nagy-kamarási iskolaszék ily állitásokkal szemben tudja mi a kötelessége. E kötelességből folyólag illetékes uton a közel jövőben arra fogja kérni a megyei közigazgatási bizottságot, hogy iskolánkat kiküldendő közege által behatóan vizsgáltassa meg, mely vizsgálat elé annál is inkább nyugodt lelkiismerettel nézünk, a mennyiben e közleményben elmondottak valódiságáról meg fog győződni, nem különben arról is, hogy a többször nevezett „Relata refero“ ur a felekezeti iskolánk ellen szórt vádakat légből kapva a megyei bizottságot s a nagy közönséget félre akarta vezetni.

Legyen meggyőződve „Relata refero“ ur, hogy iskolank jelenlegi jellegéből, — mig az előirt törvényes kötelezettségnek megfelel — nem lesz kiforgatva. Kivülünk 300-on felüli polgártársunk küzd az önök által elő idézett agitaczió ellen. Mi vagyunk a kolomposok, szer tett elnökünk büszkén lobogtatja a vallás zászlaját és mi ezen zászlóért fogunk ügyünkért ha kell a trón zsámolyához leborulni; a hol biztosan meg fogjuk nyerni az oltalmat igaz ügyünk érdekében.

Végül „Relata refero“ ur Midás sapkáját erősen fejére vonva azt állitja, hogy tudatlanul, rábeszélés folytán irtak alá a felekezeti iskoláért küzdők több mint 300-an. Hogy ez nem áll, fényesen bizonyitja azon megtörtént tény, hogy midőn „Relata refero“ ur és bemendója házról-házra járatott két embert, hogy iskolánk közösre való átalakitása érdekében aláirást gyüjtsön alig 11 irt alá: jelezve ezzel azt, hogy igen is öntudatosan irták alá összes polgártársaink vellünk együtt azon okmányt, mely felekezeti iskolánk jellegének megtartásáért az illetékes helyen óvást emelt.

Az iskolaszék jelen közleménynyel kötelességét teljesitve azon kijelentéssel zárja azt be, hogy az ügyet a nyilvánosság előtt befejezettnek nyilvánitja.

Csiky Ignácz, iskolaszék elnöke. Prokai János, biró és iskolasz tag. Pápai János, isk. gondnok. Prokai József, Takács János, Szántó József, Szabó József, Tóth János, Takáts István, Mihály János, mint az iskolaszék összes tagjai.

Külföld.

Muszka mentegetődzés. A »Schlesische Ztg.« egy, a berlini orosz nagykövetséghez közel álló egyéntől érdekes levelet közöl, melyben ki van fejtve, hogy irányadó orosz körökben nem titkolják és annak nyiltan kifejezést is adnak, hogy Bogdanovics tábornok rehabilitására a jelenlegi időpont nem a legügyesebben lett megválasztva és ha már segiteni akartak rajta, ugy ezt más módon tehették volna, mint a hogy tették. A tábornok csak azért nyert bocsánatot, mert maga kérte. Eltekintve attól, hogy az egykori tábornok uj állása nem valami befolyásos, de sőt épenséggel jelentéktelennek mondható és a „titkos tanácsos“-i czimmel, mint volt tábornokot orosz szokas szerint állami szolgálatba lépésekor szükségképpen felruházni kellett. Bogdanovics egészen el van adósodva és oly zilált anyagi viszonyok között él, hogy existenczája volt veszélyeztetve, oly annyira, hogy kénytelen volt a czár kegyére apellálni. A czár nem tagadta meg kérelmét és megadta neki a lehetőséget a „megélhetés“-re, de koránt sem azzal a szándékkal, hogy befolyást engedjen neki az államügyekre. Daczára ennek, magasabb körökben sajnálják a tábornoknak ilyen „ellátását“, mert azt a külföldön bizalmatlansággal fogadták és könnyen rosz vért szülhet a többi nagyhatalmak körében.

Franczia községi választások. Boulanger. Párisból május 7-ikéről jelentik: A tegnapi községi választások felől, melyek egész Franczia országban lefolytak, még eddig lehetetlen végleges itéletet mondani. A konzervativek több helyütt berontották a választási helyiségekbe, megzavarták a rendet, ugyanannyira, hogy verekedésre került a sor. Némely helyen meg sem kezdhették a választást. A konzervativek több departementben győztek, másutt ellenben vereséget szenvedtek. Egészben véve ugy látszik, hogy a republikánusok megtartották eddigi pozicziójukat. A Nord-departementben, Hazebrouckban a boulangerista névsor győzött, Párisban, a Quartier Javelben pedig Chauviére boulangerista, ki 1104 szavazatot nyert, mig ellenfele Curé csak 904 et. Chauviéret, ki nyiltan megvallotta, hogy Boulanger-párti, a »Lanterne«, „Intrasigeant“ és „Cocarde“ támogatták, mig Curénak az anti-boulangerista hirlapok alltak oldala mellett. A Boulanger-párti sajtó e választásnak szimptomatikus jelentőséget tulajdonit.

Boulanger Tulleben választatott meg községtanácsossá. Választása az ottani fegyvergyári munkások spontán határozata következtében történt. Jelöltségét semmiféle bizottság sem támogatta. A rendőrfőnök délelőtt meglátogatta a strikeoló üveghuta munkásokat, kik ragaszkodnak követeléseikhez. Az üveghuták környékén élénk mozgalom uralkodik.

Orosz hang az osztrák-magyar készülődésről. A pétervári „Novosti“ tudni akarja, hogy a háboru Oroszország ellen Ausztria-Magyarország részéről elhatározott dolog. Következteti ezt abból, hogy Bécsben a mult vasárnap az összes osztrák és magyar miniszterek részvétele mellett tanácskozás volt s ezenkivül az uralkodó elnöklete alatt folytonosan tartatnak minisztertanácsok; hogy a hadügyminiszter rendkivüli hadi költséget kér, egyelőre 54 millió forint erejéig; hogy a delegácziók valószinüleg május 28-án összeülnek, aztán az osztrák és magyar kormányférfiak különben is nagy őszinteséggel kezdenek nyilatkozni, igy pl. a magyar honvédminiszter a napokban kijelentette az országgyülésen, hogy a mozgositást már béke idején elő kell készíteni, mert gyakran egy hét előtt sem lehet tudni, hogy a mozgositást meg kell kezdeni. „Ez már nem a diplomata szava, — jegyzi meg az idézett lap — hanem a katonaemberé a ki leplezetlenül mondja ki véleményét s ha valaki előtt még nem lett volna eddig világos Ausztriának az utóbbi években kifejtett hadi készülődése, a magyar honvédminiszter szavai után többé senki sem táplálhat az iránt kétséget. A hadi készülődések egyébiránt nem egyedül Ausztria Magyarországban folynak. Nem kevesebb erélylyel készülődnek azok a balkáni kormányok is, a melyek vele kezet fogva akarnak haladni, abban az esetben, ha katasztrófa állna be. A román és bolgár fegyverkezéseket már emlitettük. De különösen köpi a markát Milán király. A Gruics-kabinet elbocsátása s a diktatura behozatala határozott lépés volt ezen az uton. Szerbia megint egészen Ausztria kezében van . . . csak az a meglepetés ne érje majd Milán királyt, hogy Garasaninnal és Mijatovicscsal együtt ne legyen kénytelen örökre átköltözni a neki annyira kedves Bécsbe. Bármint legyen a dolog, annyit látunk, hogy Ausztria tényleg készül a keleti kérdés megoldására, s diplomacziai tekintetben sem ül tétlenül, egyfelől szoros szolidaritást csinál maga és a balkáni államok közt, másfelől pedig — minduntalan azt kurtöli, hogy semmi rosz szándéka sincs. Csakhogy a tüzzel való játszás nem vezet jóra.“

Legujabb posta.

— **A háboru révén** Berlinből jelentik, hogy a kormányhoz közel álló több lap, igy a „Hamburger Correspondenz“ is megerősiti, hogy az általános politikai helyzet barátságtalanabbá vált. Pénzügyi körökben azt állitják, hogy a német birodalmi kormány Oroszország ellen intézendő ujabb pénzügyi és vámpolitikai támadásokra tesz előkészületeket.

— **Frigyes császár.** Berlini május 7-ikéről kelt tudósitásaink, — a beteg német császár állapotáról, — a következők: A császár állapotában tegnap óta nem állott be változás. Láza csekély és testi hőmérséklete időről-időre csak jelentéktelenül változik. Ma délután hőmérséklete valamivel több volt 38°-nál Celsius szerint. A genyömlés még folyton tart. A császár most nem alhatik egy huzamban hosszabb ideig, mert a kanule-t minden félórában ki kell tisztitani. Mivel álmát folyton megzavarják, nagyon elgyöngült, arczszine bágyadt és étvágya sem kielégitő, de közvetlen veszélytől nem kell tartani.

A császár különben jól töltötte a mai napot. Délután állapota kielégitő s a láz nagyon csekély volt.

Táviratok.

— **Klement metropolita elmozditása.** —

Sófia, máj. 8. (az „Aradi Közlöny“ ered. távirata). A kormány Klement metropolitát a fejedelem elleni ellenséges magatartás miatt állásától elmozditotta.

— **Frigyes császár állapota.** —

Berlin, május 8. (Az „Aradi Közlöny“ ered. táv.) A Császár meglehetősen jól érzi magát, s délután Bismarck tett nála látogatást.

Az

„ARADI KÖZLÖNY“

(Megjelen minden nap.)

Előfizetési feltételei.

Helyben házhoz hordva:

Egy évre	12 frt	— kr
Fél évre	6 „	— „
Negyed évre	3 „	— „
Egy hóra	1 „	— „

Vidékre szétküldve:

Egyévre	14 frt	— kr
Fél évre	7 „	— „
Negyed évre	3 „	50 „
Egy hóra	1 „	20 „

Vidéki t. előfizetőinket kérjük, hogy az előfizetési dijakat mielőbb beküldeni sziveskedjenek, hogy a lap pontos expediczióját fennakadás nélkül teljesithessük.

Az „Aradi Közlöny“ kiadóhivatala.

NAPTÁR.

Május 9. Aradváros törvényhatósági bizottságának közgyülése délután 4 órakor.

Május 13. Az arad di asztalosségédek egyletének majálisa a nagyerdőben.

Május 20. Az aradi nyomdász egylet majálisa a városligetben.

Május 21 Az aradi ipartestület majálisa a csálai erdőben.

Május 30 A Lyceum majálisa a csálai erdőben.

— „A Kölcsey könyvtár“ kedden és szombaton délután 3—4 és pénteken délelőtt 11—12 óra közt használható.

HIREK.

Arad és vidéke.

— **Az árvizkárosultak javára** szánt természetbeli könyöradományok vasuti szállitása tekintetében a belügyminiszter a törvényhatóságokhoz intézett körlevelével közé teszi, hogy a m. kir. államvasutakon és az állami kamatbiztositást igénybe vevő vasutakon, az ily természetbeli könyöradományok u. m. élelmi szerek, ruházati czikkek és vetőmag díjmentesen, épületfák pedig 50 százalékos ármérséklés mellett szállittatnak. Ezen kedvezmény a folyó év végéig érvényes, — igénybevétele alkalmával azonban, a szállitmánynak könyöradomány természete hatósági bizonyitványnyal igazolandó. A miniszter tudatja egyszersmind, hogy a könyöradományoknak hasonló dijmérsékléssel való szállitása iránt a közmunka- és közlekedési miniszter a többi hazai vasutak igazgatóságaihoz és a Duna-gőzhajózási társaság igazgatóságához is felhivást intézett.

— **Az aradi esetről** egy-két budapesti lap tendenczióz us táviratot közöl, mely ugy látszik el volt küldve minden lapnak, de csak az „Egyetértés“-nél és a „Budapesti Ujság“-nál talált befogadtatásra, mig a „Pesti Hirlap“ azt irja, hogy kapott ez ügy kapcsolatában mindenféle tendenczió-

---

hadfi barátom egy tekintettel meghóditja a gyönyörüséges cziczuskát.

Es a mikor a csinos, megenni való gyerek oda ért mellénk, az én hősöm meglas, sitotta lépteit s igazi katonás bátorsággal katonás gyöngédséggel, miközben bajuszát két ujja hegyével finoman érintette, ezt kérdezte tőle:

— Hova babám? He?

Elfajult gonosz leányzó. Az ajkával bigyegesztett és igy szólt:

— Mi köze hozzá, majom.

Es azután illegetve magát, elhaladt mellettünk. Ebben a perczben a világért sem mertem volna az én tisztelt barátomra nézni és ugy tettem, mintha nem hallottam volna semmit, mintha ezer mértföldnyire lettem volna onnan.

Hanem ugy tetszett, mintha az én tisztelt barátom kedve nem tört volna az égig, mintha bizonyos keserüség vett volna erőt rajta.

Es a mikor egy zárt bérkocsi arra robogott, hát megállitotta, beleült és a mikor beleült, leeresztette a függönyöket.

Nekem a kezével intett isten-hozzádot.

De végtelen boldog voltam. Visszafelé haladva, kérdőleg néztem az emberekre és e kérdő tekintet azt fejezte ki: láttatok-e engem sétálni az én igen tisztelt barátommal, a ki már negyedszer vette föl az egyenruhát és a kinek az a nézete, hogy a muszka most már nem mer kezdeni.

Murai Károly.

Egy veszélyes titok.

(Angol regény két kötetben.)

— a „Aradi Közlöny“ számára forditotta: —

(17. folyt.) **Denise.**

I. KÖTET.

ÖTÖDIK FEJEZET.

Mary életveszélyben.

— Jó, úgy hát megki értem, mondá Bartley. — de egy feltétel alatt, hogy ön az én szomszédom lesz, és átveszi az idevaló és tavolabb piaczokon az elárusitást.

Hope örömmel beleegyezett, hogy e módon leánya közelében lehessen. Rövid idő multva találtak aztán Sussex-ben egy gazdaságot legelőkkel juhok és lovak számára, elegendő vizzel, szántóföldekkel mesterkélt rétekkel és nagy kiterjedésü, napos, lejtőségekkel gyümölcsfák és eprek részére. Ez utóbbiak annyit jövedelmeztek, hogy az egész árendabért fedezhették azzal.

Egyszer Hope azt mondta: A földmunkások egész tenger sört isznak. Vegye kérem számba ez ital árát: nyolczvan perczent tel felül a készitési árán, és a mellett olyan rosz, hogy munkásai ereit gyöngiti. Es mivel hogy a munkaerő képezi a gazda legnagyobb költségeit, ön nagyon okosan cselekedik, ha egészséges sörről gondoskodik, a mi az embereket táplálja és felviditja, a helyett, hogy azokat lustává és álmossá tegye.

Felállitottak tehát egy malátaszáritó kemenczét és egy sörfőzdét, a mi ellatta a munkásokat jó, olcsó sörrel, miközben a söprédék disznóhizlásra lett felhasználva. Hopenak az az elve volt, hogy a gazdaság termányeit lehetőleg ne az eredeti alakjában adják el.

Ha árpát vetettek — szokta mondani — jól van, csináljatok belőle malátát, ebből sört és adjátok el olcsón, de dupla haszonnal, melyet a gabona egymaga és az ital nyujt. Van rétetek jó, változtassátok át a füvet és szénát hussá és adjátok el a csekély, de kétszeres haszonnal, a mit a takarmányból és az állatokból huzhattok.

Es mikor számadásaikat csinálták, csakugyan kitünt, hogy a Hope elvei valósulnak.

Hope Grace, a kit mi is ezentul Bartley Marynek fogunk nevezni, a hogy az egész világ nevezte — atyját kivéve, a ki, lehetőleg kerülte a nevét — most egy tizenharom éves nagy leányka volt, egészséges szép, vidám és jól nevelt.

A tökéletes nő minden csirája benne volt és már most is meg tudta különböztetni azt, a ki őt csakugyan szerette. Hopeban rendkivüli vonzalmat tapasztalt, de ösztöne azt sugta neki, hogy nem a fiatal ember szeretete ez és igy elfogadta nyájasan annak beczézéseit és gyakran viszonzá azokat csendes nyugodtsággal, de néha nagy lelkesedéssel is. Mert bizony tudott lelkesedni — miért is ne tenné? Ovjon meg az ég olyan hideg filozófus fiatal leánytól, a ki nem képes lelkesülni.

A mi Hopet illette, mindig hü és megbizható maradt, és igy ragaszkodását is korlátba tudta tartani, habár néha nagyon nehezére esett. Sohasem engedte meg magának, hogy Maryt csókolja, bár mi erős is volt a csábitás. Különösen egy napon esett neki nehezére, mikor is egy fehér ponyt vett Marynak és ez mr. Bartley jelenlétében nyakába borult és ugy csókolta. E közben szegény Hope oly zavarodottan nézett ki, hogy a fiatal leány nevetésbe tört ki és bohókásan mondá:

— Bocsásson meg, hogy bátorkodtam, de ha valaki ugy viseli magát, mint ön, bele kell nyugodnia a következményekbe.

— Nem kivánhatod, hogy meglett koru emberek a mi éveinkben éppen oly szenvedelyesek legyenek, mint némely nagyon fiatal hölgy. Daczára annak azonban ő még is annyira szeret téged, mint te őtet.

— Akkor ő engem nagyon szeret papa, — felelé a fiatal leány nagy szivélyességgel, de a két férfi hallgatott és Mary az egyikről a másikra tekintett,

Sajátságos helyzet.

A fiatal leány egy reggelen nevelőjével a szomszédvárosba járt, hol a bevásárlásokat tett. Visszajövet egy rövidebb utat választottak, hol egy Lyn nevü patakon kellett átmenniök, a melynek folyása nagyon sebes volt és némely helyen igen mély. Azonban egy helyen mégis annyira sekély lett, hogy nagy lapos köveken itt szokott átjárni a falusi nép. Kivált a falusi gyermekek Bartley Maryt sem véve ki, használták minden félelem nélkül a köveket hid gyanánt habár hova tovább a patak mind gyorsabb és mélyebb lett, végre egy zuhatagot képezett, honnan aztán csendesen folyt tovább.

Midőn ma Mary és a nevelőnő a patakhoz értek, ezt az utóbbi napok esőzései által jelentékenyen megáradtnak találták. Habozva futott a viz keresztül a köveken, ugy hogy alig látszott ki azoknak a hegye a hullámokból.

A nevelőnő nem akarta megengedni a patak átlábolását, de Mary nem tágitott.

— A másik ut egy negyed órával távolabb tart, — mondá, — és papa kivánja, hogy pontosan jelenjünk meg az ebédnél, és én nagyon, nagyon éhes vagyok . . . Kedves Miss Everett, hiszen én már százszor is jártam át.

— De ma a viz igen mély.

— Habár egy kevesct mélyebb, mint rendesen még sem ér feljebb a térdemnél — Nézze csak! Még a kövek nélkül is át jutnék. Ön vegye a másik utat Miss Everett; én majd ki fogom menteni önt a papa előtt.

— Jól van, de előbb látni akarom, hogy szerencsésen érkezett át!

— Ez ugyan hamar meg lesz, — felelt a fiatal leány, és egy további tilalomtól tartva, gyorsan összefogta szoknyáit, az egyik kecses lábával az első kőre lépett, a másikkal a következőre, és bizonyosan szerencsésen át megy, ha fiu lett volna. De minthogy nem tarthatta karjaival az egyensulyt, hanem kénytelen volt ruháit felfogni és azonfelül magassarku czipőket viselt, elcsuszott az ötödik kövön hegyes sarkával, s egy sikoltással a vizbe esett.

Nagy csodálkozására érezte, mint viszi tovább az áradat, habár a viz épen nem volt mély. A másik pillanatban ugyan megint feneket érzett lábai alatt, de még sem volt képes magát fentartani, bár miként igyekezett, mindig ujra elragadta az áradat. Borzalommal eltelve kiáltott segitség után, mialatt a szegény nevelőnő is kiáltva futkosott fel s alá a parton és hiábavaló kisérleteket tett, hogy segitségére legyen.

Majd mélyebb meder felett haladt a patakban Mary és még a kisérlet is, hogy feneket találjon, lehetetlenné lett, erőtlenül, jajgatva nyujtotta ki karjait Egy ideig ruhái még a felszinen tartottak, de a hogy azok mindinkább beszivták a vizet, érzé, mint huzza azoknak sulya lejebb; a habok már állát érintették és a halál örvénye tátongott előtte.

Felhagyott minden reménynyel, és mivel rendkivül erős szive volt, bizonyos nyugodtság fogta el; segitségkiáltásai elnémultak. — Imádkozzék érettem! — kiáltott oda Miss Everettnek.

De már a másik pillanatban visszatért a remény és vele, — mit a dolog természete magával hoz, — a félelem is. Egy férfi vágtatott nyeregt len lovon, hajdon fővel, lobogó hajakkal a patak felé és még hangosabban és borzasztóbban orditott mint az asszonyok.

Orült sebességgel hajtotta a lovat a patakhoz, és midőn a parthoz ért, hirtelen megállitotta a lovat és Hope az állat nyakán keresztül ugrott a vizbe és már a másik pillanatban karjában tartá gyermekét. A másik karjával minden erőfeszitéssel igyekezett az áradat ellen evezni, de ez már oly közel volt a zuhataghoz és oly hatalmas, hogy mindkettőjüket egyre előre rántotta, miközben Hope a parthoz közeledett. Közelebb is jöttek ahhoz, de ezalatt mindig halhatóbb lett a zuhatag morgása, melyhez vaserővel vitte a viztömeg. Már-már egészen közel voltak a vészhez, midőn egy, a patakba nyuló fűz ágai segitséggel kecsegtettek. Hope azonnal megragadta először az ágakat, majd a fa derekát, mikor lábait az áradat ismét elkapta. Mindkettőjük élete e ától függött, melyet Hope jobb karjával ogott keresztül, mialatt balkarja a fiatal leányt tartotta.

(Folytatása következik.)

zus táviratokat, melyeket azonban nem tartott közlésre méltónak, mert nem kiván ifjoncz párbajozóknak még szarvakat adni. Az emlitett két lapban kiadott távirat megfelel annak a tarthatatlan álláspontnak, melyet e kérdésben a botrányt okozó nyilttért közlött helybeli lap elfoglal. A távirat különben igy hangzik:

„Jelfy János ügyvédjelölt ellen Magdu ügyvéd becsületbiróságot kért, mely a köztiszteletben álló Atzél Péter elnöklete alatt öt párbajképesnek nyilvánitotta. Ez ügyből kifolyólag Ágoston alezredes Jelfyre vonatkozólag sértően, nyilatkozott, minek folytán Jelfy ügyvédjelölt Ágoston alezredest Müller Károly ügyvéd és pártelnök és Méray Horváth Károly lapszerkesztő által provokáltatta. Az alezredes a becsületbiróság felmentő itélete daczára a lovagias elégtételadást, minden indokolás nélkül megtagadta, mire Jelfy öt egy helybeli lapban gyávának nyilvánitotta. Az alezredes barátai és Jelfy ellenségei ekkor az alezredesnek tegnap este fáklyás menetet rendeztek és akadt egy ügyvéd, aki az alezredest üdvözlő beszéddel rehabilitálni vélte. Mindez Aradon történt, hol a polgárság már annyi méltatlan sérelemben részesült a katonaság részéről a nélkül, hogy a megbántott polgár akár a katonaság, akár a polgárság részéről elégtételt nyert volna."

A távirat már a bevezetésben sem mond igazat, s a mit a fáklyásmenetről mond, szintén nem felel meg a tényállásnak. Akadt volna nemcsak egy, hanem akárhány ügyvéd és más társadalmi állásu egyén, a ki kész lett volna beszédet intézni az alezredeshez, s azt a beszédet, melyet az az „egy ügyvéd" elmondott, helyesli itt az egész tisztességes társadalom. Azután az alezredes nem szorult semmi rehabilitácziára; a fáklyásmenet kifejezése volt a megbotránkozásnak, az alezredest méltatlanul és indokolatlanul támadó nyilttéri közlemény felett, s egyuttal tiltakozás volt az ellen a kvalifikálhatlan eljárás ellen, melyet ez ügyben némelyek tanusitottak. Erről volt és van szó, s az aradi közönség általános véleményével szemben hiába bujkálnak azok az urak a katonaságról szóló elkopott frázisok mögé, azt vélve, hogy talán ugy tudnak maguk köré csődíteni még egy pár embert. Az aradi közönség sokkal érzelmesebb és itéletében sokkal igazságosabb, hogy sem ily már unott jelszavak után indulva segitsen megmenteni olyanokat, a kik menthetetlenek.

— **Tanácsülés** volt tegnap Fábián László ispán elnöklete alatt, melyen a közgyűlés elé terjesztendő városi ügyek tárgyaltak le.

— **Üky Gergely Szabadkán.** Csiky Gergely szabadkai szerb szintársulat meghivása folytán mult szombaton érkezett meg Szabadkára. A pályaházban a szintársulat élén Hadsits Antal intendánssal várta Csikyt, ki három napot tölt körükben, s kinek tiszteletére az estére „A sötét pont" volt kitűzve.

— **Arvármegye központi választmánya** ma delelőtt 10 órakor ülést tartott, melyen az országgyülési képviselőválasztók jövő 1889. re érvényes névjegyzékének összeállitása-ánt intézkedve, az összeiró küldöttségek megalakitá s kitüzte azon határidőt, mely alatt belül az összeirások megejtendők. Az összeiró küldöttségek tagjainak névsorát lapunk holnapi számában fogjuk közölni.

— **Hivatalvadás.** A Budai Péter elhunytával üresedésbe jött kurticsi jegyzői állás ideiglenes betöltésére Botta Döme vizsgázott jegyzőjelölt addig betöltetni. A hivatal átadása ma délben történik meg és pedig Bánhidy Antal báró főszolgabiró, és Schveger Lajos m. számvevő urak által.

— **Halál kocsolatás folytán.** Galóczi Imre 52 éves vasuti munkás, Lőkösházán, a vasuti csik tolatása közben a kocsik ütközői közé szorult, még pedig oly szerencsétlenül, hogy fejszuzódásai következtében meg is t. Az ehez hasonló gyakori szerencsétlenek talán egyszer már gondolkozóba etnék az illető köröket, melyeknek az emberi élet lehető kimélése tekintetéből sem volna szabad a kocsik tolatásá olyan egyéneket alkalmazni, kikben a ő gyakorlat és elővigyázat hiányzik.

— **Gyászrovat.** Sulsapás érte Staneszku Imre Vazul aradi ügyvédet, nagyatyjának Mundru Illésnek e hó 7-én élte 70ik évében tént elhunytával. A beküldött gyászje s következőleg hangzik: Alólirottak fájd s szivvel jelentik minden rokon és levő barátaik nevében Mundrutiu s folyó évi Május hó 7-én életének 70 évében a mindenható rendelkezéséhez k történt gyászos elhunytát. A megboldo drága halott hült testemei május hó 9-én után 2 órakor fognak Öz-utcza 28 sz. tak Károly aradi első temetés rendező ie „Entreprise des pompes funébres" a helybeli köz-sirkertben örök nyuga tétetni, mely végtiszteség tételre az nyt rokonai, ösmerős és barátai szom meghivatnak. Legyen a hant könny zenvedett porai fölött. Arad, 1888 évi n hó 8-án.

— **Arad város májusi közse.** Folytatólagos sorozata Arad szab. város törvényhatósági bizottsága r 1888. évi május 9-én d. u. 4 órak rtandó rendes havi közgyülésben felv tárgyaknak. 30. A tanács előterj se a f. évi április hóra elő- és leirt á adók után eső elő- és leirandó közsé ókról 31. A központi választmányban tag választása. Arad, 1888. évi május adta: Institoris Kálmán, főjegyző.

— **Köszönet.** Heeger E r a megyei muzeum részére 25 drb e 1 chinai bronz- és 133 drb réz érm zv. Balkó Miklósné urnő pedig egy r rgó pisztolyt ajándékozott. Fogadják a szlo- mányért a „Kölcsey-Egyesület" köszö

— **Másnak szánt pofon.** Pikáns történeten mulat az aradi jeunesse dorée A történet a belváros egyik élénk utczájában folyt le Idő: a közelmult napok estéje. Az aranyos ifjuság egyik tagja — mondjuk N.-nek — egy szelid holdvilágos estén társul szegődött egy csinos menyecskéhez, kinek kilétéről tudomása nem volt Kisérte egy rövid ideig, midőn az árnyékból hatalmas herkulesi alak, ijesztő bajuszszal — bontakozik ki és stentori hanggal kiáltja: „Hol késel ily sokáig, már oly régóta várok reád, feleség?!" . . . Természetes, hogy hősünk esernyőjének védelme alatt láthatatlanná tette magát: nyomtalanul eltünt. Ez az első felvonás. — Az aradi jeunette dorée másik tagja, két-három nappal az iménti esemény után a következőkkel mulattatja barátait: Képzeljétek, a mint tegnap este tizenegy óra körül hazafelé igyekezem, a X. utcza tulsó oldalán, egy N. urhoz hasonló alakot látok haladni, kinek szakasztott olyan öltezete van, mint N. urnak. A mint ez gyanutlanul halad, egy kapu mögül — hatalmas herkulesi alak, ijesztő bajuszszal lép elő és óriási tenyerével pofon teremti a sétáló fiatal urat: nesze, máskor is kiserd a felesége met! — Ez a második s utolsó felvonás. N. ur pedig roppant örült, hogy más ember feltünően hasonlit reá s hogy közös izlésük s közös szabójuk van ezzel az urral

— **Vasuti értékjegy füzetek kiadása.** Az utazó közönség figyelmeztetik az utazások megkönnyitése érdekében tett azon ujabbi intézkedésre, mely szerint a m. kir. államvasutak összes vonalain, valamint a többi magyar vasutak nagy részén is, (a déli és az osztr. magy. államvasut, valamint a helyi érdekü vasutak kivételével) mérsékelt áru vasuti értékjegyfüzetek adatnak ki. Ezen füzetek, melyek ára 54 frt össz. 65 frt értékü szelvényeket tartalmaznak, melyek alapján a m. kir. államvasutak, a magyar éjszakkeleti, az arad-temesvári, a budapest-pécsi, pécs-barcsi és mohács-pécsi vasutak összes vonalain, valamint az első magyar gácsországi, a kassa-oderbergi és a magyar nyugati vasutak magyar vonalain — a keleti expressvonatnak egyedüli kivételével — bármely rendes áru, tehát gyorsvonatokra szóló menetjegyek is válthatók. Ezenkivül az emlitett értékjegyfüzetek alapján a Budapestről Bécsbe (Bruckon át) érvényes személy és gyorsvonatu menettérti jegyek is válthatók. Azon utasoknak, a kik Bécsből Lim Bruckon át a bruck-budapesti vonalon vagy azontul fekvő állomásokra utaznak, ha a menetdijat a magyar vonalakon értékjegyek alapján kivánják kiegyenliteni, az osztr. magyar államvasuttársaság bécsi állomásán csak Bruckig szóló közönséges jegyeket kell váltaniok; mi mellett a bruck budapesti vonalra nézve a vonatkalauz által utközben értékjegyek alapján megfelelő menet, valamint Bruckból Budapestre és vissza szóló menettérti jegyek is kiszolgáltatnak. Ezen alkalommal a Bécsből utazók számára a következő különösen mérsékelt és értékjegyekkel kiegyenlithető árak mellett egyszerü utazásra és a bruck-budapesti vonalon oda és vissza utazásra jogositó menettérti jegyek is adatnak ki még pedig: gyorsvonatokhoz I. oszt. 12 frt 50 krért, a II. osztályban 8 frt40 krért, személyvonatokhoz az I. osztban 11 frt 10 krért, a II. osztban 7 frt 30 krért, a III. osztban 5 frt 10 krért egyszerü menetre érvényes jegyek és a gyorsvonatokhoz az I. osztban 16 frtért, a II. osztban 11 frtért; személyvonatoknál pedig az I. osztban 15 30 krért, a II. osztban 9 frt 60 krért és a III. osztban 7 frt 10 krért menettérti-jegyek, mi mellett a személy vonatu jegyek ráfizetés nélkül a Győr és Budapest között közlekedő 5 és 6 számu gyorsvonatokra is érvényesek. Budapest, 1888. évi május hóban. Az igazgatóság.

— **Arad vármegyének az ebtartás tárgyában** alkotott szabályrendeletét a belügyminiszter, a megyéhez intézett leirata szerint nem hagyta jóvá, s illetve azt a jelen viszonyok között tárgyalhatónak nem találta, miután az állategészség ügyről való ujabb törvény határozmányai következtében a rendezni kivánt kérdés uj alapokon lesz megoldandó.

— **Eredménytelen árverés.** Arad sz. kir. város gazdasági széke tegnap árlejtést tartott a nagy és kis köruton s megyeház utczában eszközlendő feltöltési, kövezési és csatornázási munkálatokra Az 5071 frt 37 krra előirányzott munkálat árlejtésén egyetlen vállalkozó jelent meg Peregrinyi Paszquále személyében, ki e munkálatot 4950 frtért lett volna hajlandó elvállalni. A gazdasági szék az eredménynyel nem lévén megelégedve, a közgyülésnek ujabb árverés elrendelését fogja javaslatba hozni, még pedig ugy, hogy idő nyerés szempontjából a tanács hatalmaztassék fel az árverés kitüzésével és foganatositásával.

— **Cyászhir.** Következő gyászjelentést vettük: Alólirottak mély fájdalommal tudatják minden rokon, ismerős és jóbarátaik nevében is a feletjthetlen jó leány, gondos édes anya, testvér, meny, sógor és barátnő özv. Maresch Ödönné szül. Schütz Rózáliának, folyó évi május hó 8-án, hajnali 1 órakor, életének 28-ik évében, a halotti szentségek ájtatos felvétele után történt gyászos elhunytát. A megboldogult drága halott földi maradványai május hó 9-én, d. u. 5 órakor fognak Kossuth-utcza 57. sz. házból a „Csutak Károly aradi első temetésrendező intézete — Entrepise des pompes funébres" által a helybeli róm. kath. temetőben levő családi sirkertbe örök nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő gyászmise áldozat pedig május hó 12-én, d. e. 9 órakor fog a helybeli t. Minorita-atyák szentegyházában az egek urának bemutattatni. Nyugodjék békében a korán elköltözött. Arad, 1888. május 8. Ozv. Schütz Nándorné szül. Gantner Julia édes anyja. Ozv. Maresch Józsefné anyósa. Maresch Józefa özv. Rosenkranczné, Maresch Helén férjez. Debreczeni Istvánné, Maresch Gyula és neje, Maresch Hugó, Alajos, Róza és Ilka gyermekei, Schütz Viktor testvére, Maresch Emilia férjez. Prihoda Jánosné, Maresch Lajos, Maresch Eleonora férj. Zemanek Adolfné sógor és sógornői. Bayer Kálmán unokatestvére.

— **A „Bécsi biztositó társaság"** aradi főügynökségéhez Polgár I. titkar mellé Rákóczi Parcsetich István neveztetett ki titkárnak. Örvendünk e kinevezésnek, mert az aradi ifjuság is egy derék tagot nyert benne.

HAZÁNK és a FŐVÁROS

— **Rudolf trónörökös Budapesten.** Rudolf trónörökös hétfőn rövid időt ismét Budapesten töltött. Csak átutazóban volt, Kassáról jövet, a hol megigérte, hogy őszszel ismét meglátogatja az északkeleti megyéket, de csak vadászat czéljából. E nyilatkozata örömet szerzett Ungvártt is, a hol a trónörökös szintén csak rövid időt töltött s csupán a katonai szemlére szoritkozott, ugy hogy a lakosságnak nem is jutott alkalma hódolatának kifejezésére. Katonai szemleutjában a trónörökös általában szigoru egyszerüséggel él, igazi katona-modorban. Nem volt hivatalos fogadtatás Budapesten sem. A központi pályaudvarban csupán az állomásfőnök várta. A trónörökös Mayer alezredes és Giessl kapitány szárnysegéd kiséretében jött s a megállás ideje alatt ki sem szállt a kocsiból. Reggelire is a kocsiban teritettek. Ennek elköltése után reggel 8 óra 38 perczkor a trónörökös a gyorsvonattal folytatta utját Bécs felé. Itt csak rövid pár órát töltött s tovább utazott Laxenburgba, hová esti 6 órakor érkezett meg.

— **Kandó Kálmán meghalt.** E gyászhir keltett hétfőn őszinte megilletődést a főváros széles köreiben. A közélet egyik általános tiszteletben részesült nemes alakja volt, ki az utóbbi években agg kora miatt (78 éves volt) már visszavonult, de régebben együtt működött a nemzeti, mivelődési ügyek legjobb munkásaival. Közszereplését Ungmegyében kezdte, hol mint tekintélyes birtokos a megyei életben befolyásos állást vivott ki; megválasztották országos képviselőnek s a Deák-párt soraiban is előkelő helyett vivott ki: az alkotmány helyreállitása után miniszteri tanácsossá lett a miniszterelnökségnél s bizalmas embere volt Andrássy Gyula gróf akkori kormányelnöknek. A szabadelvü eszmék, nemzeti haladás előmozditója volt mindenkor, nagy olvasottságu, finom modoru, mivelt lelkü férfiu, kit a társaséletben is mindenütt csak rokonszenves tisztelet fogadhatott. Buzgó barátja volt az irodalomnak, mely iránt mindvégig melegen érdeklődött; igazgató tanácsosa is volt az „Athenaeum" irodalmi és nyomdai részvénytársaságnak. Elhunytáról özvegye szül. Vladár Klára urnő adta ki a gyászlapot a maga s az elhunytnak testvérei, rokonai nevében.

— **A koronázó város ünnepe.** Székesfehérvár, az ősváros, e hó 19-én ünnepet ül. E napon lesz éppen 200 éve, hogy Székesfehérvár a törökktől visszafoglaltatott. Mint székesfehérvári levelezőnk irja, Pauer János dr. megyés-püspök e napon a székesegyházban fényes hálaadó „Te Deum"-ot tart, a melyre a püspök meghivta a város törvényhatóságát és közönségét. A városházán mise után Cziráky Béla gr. főispán elnöklete alatt diszközgyülés tartatik. A részletek most képezik megbeszélés tárgyát.

— **Halálos párbaj.** Nyiregyházán vasárnap egyike folyt le ama párbajoknak, melyek ezt a szomoru társadalmi igazságszolgáltatási és önbiráskodási módot a legvisszataszitóbb alakjában tüntetik fel. Egy fiatal, alig 24 éves ember megölte pisztolypárbajban a saját nagybátyját, egy tiszteletreméltó közhivatalnokot, a kit most öt gyermeke sirat. Hegedüs Ede törvényszéki biró az áldozat, a kit unokaöcsese Olchváry Pál közigazgatási gyakornok lelőtt. Már régebb idő óta viszálkodtak egymással az ellenfelek s az ötven évet meghaladott birót annyira elragadta öcsese ellen érzett ingerültsége, hogy elfogadta a hozzá képest gyermeknek nevezhető alig 24 éves unokaöcsese kihivását, holott erre bizonyára nemcsak koránál fogva, de rokonsági kötelékükből kifolyólag sem lett volna semmiféle lovagiassági szabály által sem kényszerithető. A segédek pisztolypárbajban állapodtak meg, egyszeri golyóváltással, 20 lépésről és négy percznyi lövési idővel. A párbaj korán reggel ment végbe, Olchváry lőtt először s lövésére Hegedüs Ede összerogyott. Öcsese gólyója keresztül járta a máját. Az orvosok azonnal kimondták felette a halálos itéletet s a szerencsétlen ember este nyolcz órakor csakugyan kiszenvedett.

— **Párbajozók és párbaj-segédek.** A pestvidéki törvényszék párbaj ügyekben szokatlan itéletet hozott hétfőn. Nemcsak a párbajozó feleket itélte el, hanem a segédeket is, párbajra buzditás miatt. A párbaj régen esett meg Aszódon. Zupkó Károly vasuti mérnök és Pazar Pál segédjegyző mámoritó mulatozás közben összekaptak; Zupkó kihivatta Pazart, ez nem akart verekedni, de a kihivó segédei: Mayerhoffer (Márfai) Ede és Schellhorn Lajos azzal fenyegették, hogy megkorbácsolják s hirlapilag is pellengérre állitják. Azért a törvényszék Zupkót 9 havi, Pazart nyolcz napi, a két segédet pedig fél-félévi államfogházra itélték. Pazar kivételével a többiek felebbeztek.

— **Az olasz fiu regénye.** Hét esztendővel ezelőtt ismeretlen tettesek Grázból ellopták Arcari Francesco piciniscoi, (olaszországi) lakos 10 éves Gennaro nevü fiát. Ez év márczius ában egy fiut találtak Pestmegyében, ki azonosnak látszik az eltünttel. A budapesti olasz főkonzul megkeresésére az alispáni hivatal kihallgattatta a fiut, ki előadta, hogy öt mintegy kilencz évvel ezelőtt egy trombitás olasz csalta el és pedig — - mint ő emlékszik — egyenesen Olaszországból. Faluról-Falura menve végre Budapestre értek, itt azonban vezetője elhagyta. Magára utalva a fővárosban kéregetésből élt s egy szép napon elindult, hogy jobb hazát keressen. Véletlenül Ujpest s innen K.-Megyer felé vette utját. Itt egy öreg kanászszal találkozott, ki nyájőrzőül felfogadta öt. Magyarul hamarosan megtanult s az olaszt el is felejtette. Az öreg kanász nem tudta kiejteni az ő olaszos Arcari Gennaro nevét s ezért elkeresztelte Arkány Jánosnak és öt azóta igy hivják most is. A magyarrá vált fiu ez időtől fogva mint gulyás állandóan Kápostás-Megyeren szolgalt. Szüleire már nem emlékszik, sem megszöktetője nevére s koráról csak azt tudja, hogy alkalmasint 15—16 éves. E vallomásról jegyzőkönyvet vettek föl s azt átadják Panza budapesti olasz főkonzulnak, hogy a fiu szüleit értesithesse ellopott gyermekük szerencsés megkerüléséről.

— **Öngyilkos leányok.** Budapesten hétfőn két öngyilkosság keltett némi feltünést. Az első öngyilkos Saál Ferencz budai polgár háztulajdonos 17 éves leánya, Józefin. Saálék háza az I. kerületbeli alkotás-utczában van, szemközt a XVII. számu katonai kórházzal. A leány ezelőtt tiz hónappal ismeretséget kötött egy egészségügyi csapatbeli tiszthelyettessel. A szülők eleinte ellenezték az ismeretséget, de később belenyugodtak s a tiszthelyettes mindennapos lett a házban, hol öt ugy tekintették, mint Józefin vőlegényét. Ha szolgálatban volt, naponkint 2—3 levelet is küldött menyasszonyának. Pár nap előtt az altisztet egészen váratlanul arról értesitették, hogy Zágrábba fogják áthelyezni. Hétfőn délután levelet irt menyasszonyának, a melyben egy kis papirszelet volt a leány bátyja számára is, amelyben arra kéri ezt, hogy őrizze meg nővérét a pletykáktól, amelyekkel viszonyukat meg akarják zavarni. Hogy a leány számára irt levélben mi állhatott, arról senki semmit sem tudott meg. A leányon semmi hatását sem lehetett észrevenni. Esti 6 óra tajbanmég résztvett egy tánczmulatságon; fél 9-kor bátyjával hazatért, jóizüen megvacsorázott és egy óra mulva szüleivel együtt lefeküdt. Később azonban kilopódzott a szobából. Éjfélután fél 1 óra tájban a konyhából lövés hallatszott. A házbeliek ijedten kirohantak és leányukat ott látták egy ládán oldalt dőlve. Mellette bátyjának revolvere feküdt, mely megfoghatatlan módon került hozzája, mert mindig zár alatt, elrejtve tartották. A szülők nyomban a szomszédos katonai kórházba szaladtak orvosért, de mire az megérkezett, a szerencsétlen leány már nem élt. A levelet, a melyet este vőlegényétől kapott, sehol sem lehetett megtalálni. Valószinüleg megsemmisitette. Helyette egy másikat hagyott hátra szüleinek, a melyben bocsánatot kért tőlük, hogy végzetes tettével szomoritja őket. Tettének oka felől azonban nem tesz emlitést a levélben. A másik eset a következő: Pelzer Irma budapesti születésü 30 éves tanitónő közel 13 éve müködött a lovag-utczai városi elemi iskolában s a váczi-körut 35. sz. házában lakott bátyjával, Pelzer Gyula fővárosi pénztári tiszttel és egyik nővérével. Az utóbbi időben az üldözési mánia jelenségei mutatkoztak rajta. Baja azonban még nem fajult annyira, hogy az orvosi megfigyelés szükségessé vált volna. Hétfőn reggel 8 órakor iskolába ment, de már egy óra mulva, a mikor testvérei foglalkozásuk után láttak, visszatért lakására és egy a háznál dolgozó varrónővel nagyobb mennyiségü Dower-port hozatott a gyógyszertárból. 11 óra tájban, a mikor nővére hazaérkezett, erős belső fájdalmakról és görcsökről panaszkodott. Nővére azonnal a mentőket hivatta, a kik hamarosan ellenszereket alkalmaztak. De későn volt, mert a szerencsétlen nő 3 órai kinos szenvedés után meghalt. Levelet nem hagyott hátra.

— **Ritka vad.** Ritka vadat sikerült elejteni mintegy két héttel ezelőtt e Branyiszkó-hegyen, Polyanoc község határában, egy ottani erdőkerülő fiának. A ritka vad, mely a reggeli szürkületkor került puskavégre a havasi fajdkakas. Az alpesi vidékeken is igen ritka madárnak, mely a süket és nyirifajd keresztezéséből származik e vidékeken való megjelenése annál feltünőbb, mert a Branyiszkó erdeiben eddig még egyáltalán nem láttak süket fajdot. Sajnos, hogy az elejtett vad, melyet farktollairól csak utólag ismert meg egy szakértő, egy urasági asztalra került.

— **A Strossmayer-jubileum utójátéka.** Furcsa utójátéka volt a zágrábi egyetemen a panszláv Strossmayer-jubileumnak. A zágrábi egyetem tanári karának nagy többsége — mint a „P Ll."-nak irjak — a mérsékelt ellenzékhez tartozik, nagy bámulója Strossmayernek s jubileumára a tanárikar készült legnagyobb tüntetéssel. Határozott óhajtása volt a tanári karnak, hogy az egyetemi fiatalság is részt vegyen az ünnepségekben. Az egyetemi fiatalság körében azonban Strossmayer neve nem kedves, mert ezek Starcsevicsnek hódolnak s igy a horvát egyetem megalapitójának jubileumától teljesen távol tartották magukat. A tanárikar erre megtorlással élt. A horvát egyetemi ifjuság legnagyobb része igen szegény, nagy nyomorusággal küzdi át magát az egyetemi éveken, s a leczkepénzek elengedésére valósággal rá van utalva. Erről az oldalról sujtották őket a haragos tanár urak. Egy egész sereg egyetemi polgár azzal a végzéssel kapta vissza folyamodását, hogy a leczkepénz el nem engedhető. A szegény diákok legnagyobb része kénytelen lett volna félbe szakitani tanulmányait s elveszitette volna az évet De a diákok ekkor a közönség jótékonyságahoz fordultak s a kitüzött határidőre, május 5-dikére, valamennyien kifizethették közadakozásból leczkepénzüket. Jellemző a dologban az, hogy a szegény diákok ügyének leghathatósabb szószólója Crnkovics Miklós volt, a bán bizalmas embere, az a Crnkovics, a kinek a magyarok iránt táplált rokonszenve miatt a fiatalság a „magyarón" csuf nevet adta. Hangos zsivajokkal kiséri a fiatalság most ugyanazt a Crnkovicsot, a kit dühös perest kiáltásokkal kisért lakására, akkor, mikor a zágrábi II. kerület képviselőjévé megválasztották.

— **Rövid hirek.** A debreczeni artézi kut furása 420 méternyi mélységben ismét megakadt és pár hétig szünetelni fog, mig ujabb kisebb csövek nem készülnek el. — Kassán a kereskedői körök érdeklődéssel karolják fel a kereskedő ifjuság kongresszusának ügyét s a legtekintélyesebb czégek igérték közreműködésüket; a gyülés julius 7—9 dik napjain lesz. — Nagy-Szentmiklóson szombatra virradó éjjel betörtek az adóhivatalba és megpróbálták a Wertheim-szekrény feltörését, de nem sikerült s a rablók, alkalmasint kifogyván az időből, minden zsákmány nélkül távoztak. — 129 éves asszony hunyt el a napokban Jánosdán: Jonuc Flóra volt a neve, napszámos munkából élt s messze környéken hires volt mathuzalemi koráról, csakhogy azért persze kérdéses, nincsen egy kis tóditás abban az évszámban. — Pozsonyban elfogtak egy Müller Leó nevü egyént, ki „Cupido" czimü zuglapjában házasságközvetitéssel szélhámoskodott és sok budapesti lakost is rászedett. — Az egyptomi szembetegség igen nagy mértékben pusztit Stomfán és környékén, a betegek száma ezernél több. — Prückler László a teljes felgyógyulás utján van. Fejsebe majdnem egészen begyógyult. Néhány nap mulva már az ágyat is elhagyhatja.

Közgazdaság.

Vegyes közlemények.

— **Németalföld oszt.-magyar vasuti kötelék.** Közhirré tesszük, hogy a m. észak keleti vasut a németalföld-osztr.-magyar vasuti kötelékből f. évi junius hó 1-től érvényes II. rész II. füzetében és az ezen dijszabási füzethez megjelent I. és II. pótlékban a magyar északkeleti vasut állomásaira fennálló közvetlen dijtételek f. é. junius 30-án hatályon kivül helyeztetnek. Budapest, 1888. május hóban. A m. k. államvasutak igazgatósága, egyuttal a köteléki részes vasutak nevében.

— **Szesz-üzlet.** —
(Május 8.)

(B.) Készáru nagyban 25.50, kicsinyben 26.—, hordó nélkül per 100 liter.

— **Budapesti gabnatőzsde.** —
(Május 8.)

Felmondatott 18,000 mm. kukoricza. Buza üzlet csendes, 18,000 mm. jött forgalomba és $2^1/_2$ krajczárral olcsóbb áron adatott el. Zab őszre 5.41—5.42, buza őszre 7.47—7.48, káposzta-repcze 10.40—50, kukoricza május juniusra 6.37 6.38, kukoricza jul.—augusztusra 6.37—6.38.

Sertéskereskedelmi csarnok.

— Budapest-Kőbányán. —

Kőbánya, máj. 7. Az üzlet változatlan. Marasági öreg, nehéz 51—53 forint, fiatal nehéz 55—55.50 forint, fiatal közép 54—55.— forint, fiatal könnyü 51—53 forint, közönséges (szedett) nehéz 52—54 forint, közép 52—54 forint, könnyü 52—53 forint Romániai, bakonyi, átmeneti nehéz 56—56 50 forint, közép 55.50—56 frt. könnyü — — frt, eredeti (Stachel) nehéz — — frt, közép — — frt. Szerbiai nehéz 51—52 frt. közép 51—52 frt. könnyü 50—51 frt Hizó egy éves — — frt, hizó két éves makkos — — frt, hizó öreg — — frt. — Sertéslétszám, május 4-én volt készlet 96.757 drb, május 5-én és 6 án felhajtatott 1558 drb, május 6-nn elszállittatott 959 drb, május 6-án maradt készletben 97,357 darab sertés.

Hivatalos árfolyam.

a budapesi áru- és érték tőzsdén 1888. évi május hó 8-án.

Magyar aranyjáradék 4. sz.	97.30
magyar papirjáradék 5,	85.85
magyar vasuti kölcsön	150.25
magyar keleti vasuti államkötvény 1 kib.	96.—
magyar keleti vasuti államkötvény 2. kib.	126.—
magyar keleti vasuti államkötvény 3. kib.	115.—
magyar földtehermentési kötvény	105.50
magyar földtehermentési kötv. záradék	105.—
Temes-bánáti földtehermentési kötvény	104.—
Temes-bánáti földtehermentési kötv. zár.	104.—
Erdélyi földtehermentési kötvény	104.—
Magyar szőlőidézsmaváltsági kötvény	9[illegible].25
Magyar nyeremény-sorsjegy-kölcsön	122
Tiszaszabályozási és szegedi sorsjegy	124.50
Osztrák járadék papirban	79.25
Osztrák járadék ezüstben	80.50
Osztrák járadék aranyban	120.40
1860-iki osztrák államsorsjegy	133.—
Osztrák-magyar bankrészvény	870.—
Magyar hitelbankrészvény	281.25
Osztrák hitelintézeti részvény	281.10
Cs. és kir. arany	5.94
20 frankos arany (Napoleond'or)	19.01
Német birodalmi márka	62.10
London	126.80
20 markos arany	1[illegible].42

IDEGENEK NÉVSORA.

(Május 8.)

Fehérkereszt-szálló Kramolin J., utazó, Temesvár. Hutz J, Goldschmiedt J, kereskedők, Bécs Hirschensohn, Pollák Imre, Veisz Henrik utazók, Budapest, Stagel József, Velisch J, utazók, Bécs. Leszka András, magánzó, Temesvár. Kürth Károly mérnök, Budapest.

Nádor-szálló. Bergel N. utazó, Makó, Kaufman Károly, kereskedő, Pankota Heller N, kereskedő, Pécska.

Aranykulcs-szálló. Bozsnyák Imre, birtokos, Ménes, Aszud János, kereskedő, Varjas. Strifler György, birtokos, Almás.

Közlekedés.

A vonat

	ind.	Aradról	érk.	Aradra
Csabai vegyesvonat	regg.	6.26	este	7.—
Budapesti személyvonat	d. u.	12.31	regg.	5.45
„ „	este	9.17	d. u.	4.10
Erdélyi vegyesvonat	d. u.	4.30	d. e.	8.42
„ vegyesvonat Radna-Lippáig	d. u	2.17	d. e.	7.38
„ személyvonat	regg.	6.—	d. e.	11.39
Temesvári vegyesvonat	regg.	6.05	d. e.	9.27
„ „	d. u.	5.48	este	8.17
Borossebesi vonat	regg.	6.38	regg.	8.38
„ „	d. u	4.42	este	6.35
Szegedi személyvonat	regg.	4.38	regg.	8.15
„ „	d. u.	2.56	d. u.	7.50

Felelős szerkesztő:
HINDY ÁRPÁD.

BUDAPESTI TŐZSDE.

Május 7-én.

	Pénz	Áru
M. kir. aranyj. adóment. 4%	97 35	97 65
„ „ papirjaradék adóment. 5%	85 85	86 20
M. vasuti kól. 120 frt o. é. (300 fo.) 5%	150 25	150 25
M. v. kól. 120 frt egyes dbkban	150 25	150 75
M. 1869. kel. v. á. kötv. (els.) adóment. 5%	95 75	96 25
M. 1873. kel. ár. v. szb. (els.) adóment. 5%	126 —	— —
M. 1876. kel. aranyban (els.) adóment. 5%	114 —	114 50
M. kir. nyeremény-kölcsön 100 frt	122 50	123 —
„ „ „ 50 frt drbja	122 —	122 50
Tiszai és szegedi kölcsön 4%	124 25	125 —
M. k. földtm. kötvények 5%	105 50	106 —
„ „ „ „ 1867. zárad. 5%	105 —	106 —
M. k. földtm. kötvények temesi 5%	104 —	105 —
„ „ „ „ 1867. zárad. 5%	104 —	105 —
M. k. földtm, kötvények horváth-orsz. 5%	— —	— —
M. k. földtm. kötvények erdélyi 5%	104 —	105 —
„ „ „ erdélyi jelz. urb. vk. (100 frt 5%	98 50	99 —
Szöllődézsmaált. kötv. (100 frt) 5%	99 —	100 —
Pest vár. kölcsöne 1870. évből 6%	106 —	107 —
„ „ „ 1871. évből 6%	107 25	109 —
Budapest főv, 1880. kölcsöne 6%	100 75	101 50
Budapesti bankegyes. részvényt.	100 50	101 50
Magy, ált. hitelbank	278 50	279 —
Magy. jelz. hitel. II. kib. in. elismv.	— —	— —
Magy. lesz. s pénzváltóbank	90 —	90 25

	Pénz	Áru
Magy. orsz. bank részvény-társaság	— —	— —
Osztrák hitelintézet	281 10	381 30
Osztr.-magyar bank	870 —	875 —
I. magyar iparbank	149 50	150 —
Pesti magy. keresk. bank	674 —	670 —
Bécsi bizt. társulat	195 —	200 —
Bécsi élet- s jár. bizt. társ.	183 —	185 —
Első magy. általános bizt. társ.	2870 —	2890 —
Fonciere pesti bizt. társ.	53 50	60 —
Magyar-franczia bizt. társ.	194 —	200 —
Pannonia visszb. társ.	770 —	780 —
Concordia malom	410 —	415 —
Első budapesti malom	880 —	890 —
Erzsebet malom	226 50	227 —
Hengermalom	505 —	510 —
Lujza malom	230 —	235 —
Molnárok és sütők malma	330 —	335 —
Pannonia malom	700 —	710 —
Viktoria malom	108 —	110 —
„Adria“ m. tengeri h. józ. részv. t.	— —	— —
Alföld-fiumei vasut 5%	174 50	175 —
Báttaszék domb.-zákany vasut 5%	— —	— —
Déli vasut 5%	— —	— —
Eszakkeleti vasut 5%	156 —	157 —
Erdélyi vasut 5%	171 50	172 —
Győr-sopron-ebenfurti vasut 5%	— —	— —
Kassa-oderbergi vasut 4%	140 —	141 —
Magyar galiczlai vasut 3%	160 —	161 —
M, ny. v. (sz.-győr g. áczi vasut 5%	160 50	161 50
Osztrák áll mvasut 5%	221 50	222 50
Pécs-barcsi vasut 5%	179 —	180 —
Tiszavidéki vasut 5%	— —	— —
Osztr. dunagőzhajózási társ. 5%	360 —	362 —

	Pénz	Áru
Pesti közuti vaspálya	368 —	370 —
Pesti közuti vasp. elvezet-jegyek	195 —	200 —
Budepesti III. ker, takarakp,	108 —	100 —
Országos központi	452 —	455 —
Pesti hazai első	7300 —	7525 —
Egyesült Budapest fővárosi takp,	450 —	455 —
Magyar ált, takarékp, részvény	86 50	88 —
Alagut	145 —	147 —
Általános waggon kölcs. társaság	64 —	66 —
„Franklin“-tarsulat	195 —	197 —
Ganz és társa vasön, és gépgyár	785 —	787 —
Geschwindt-féle szeszgyár	312 —	315 —
Gyapjum, és biz, I. magyar	242 —	245 —
Keresk, épülete	675 —	— —
Könyvnyomda „Athaeneum“	450 —	460 —
„ Pesti	1040 —	1050 —
Köszénb. és téglagy, (Drasche)	239 —	241 —
Nemzetközi waggon kölcsön-részvénytársaság	54 —	224 —
Pesti epitő-társaság	— —	55 —
Rimamurány-salgótarj, vasutrvtrs,	98 —	99 50
Salgótarjáni kőszénb,	166 —	158 —
Schlick-féle vasö, és gépgyár	152 —	154 —
Schlick-féle vasö, és gépgy. II, kib	— —	— —
Sertőzde első magyar	805 —	810 —
Sertéshizlaló	268 —	270 —
Sóskuti kőbánya	— —	— —
Spodium- és csontlisztgyár	110 —	123 —
Szálloda-részvénytársaság	100 —	102 —
Tégla- és mészégető ujlaki	149 —	150 —
Török dohányrészvény	— —	— —
Göztéglagyar kőbányai szelv, nélk,	225 —	227 —
M. jelz.-bank ny. kölcsönköt., 4 sz,	103 —	104 —

Záloglevelek.	Pénz	Áru
M. földhitelint. papirérték 5%	102 —	103 —
„ „ „ 4%	100 50	101 50
„ „ „ 4%	94 50	95 —
„ „ arany v. ezüst 5%	131 50	152 50
„ jelzálogbank	102 50	103 —
„ „	101 —	101 50
Kisbirt. orsz. földh.-int 5%	101 —	101 75
Osztr.-magyar bank o. é. 5%	101 30	102 80
„ „ „ „ „ 4%	100 —	100 70
„ „ „ „ „ 4%	100 —	100 70
Pesti keresk. bank 6%	102 —	103 —
„ „ „ 5%	101	101 50
„ „ „ 5%	101 —	101 50
Albina tak. és hitelint. 6%	101 —	102 —
Elsőbbségek.		
Budapesti lánczhid 5%	104 —	105 50
Loyd- és tőzsde-épület 6%	99 50	— —
M. sz. k. orsz. vörös-kereszt sorsj.	— —	— —
Osztrák vörös-kereszt-egylet	17 50	18 —
Pénznemek.		
Cs.-kir. arany (vert)	5 94	5 99
Cs.-kir. arany (kör)	5 84	5 88
Osztrák magyar 8 frtos arany	10 01	10 5
20 frankos arany	10 01	10 5
Osztrák és magyar ezüst	— —	— —
Német. birod. bankj. vagy ezekkel egyenért. bankj. (100 márkáért)	62 20	62 50
Ném. bankp. 100 m. m. bir. márkáért	62 20	62 50
Amsterdam 100 hollandi frtért	105 40	105 50
Paris 100 frankért	50 10	50 25
Svájczi pénzpiaczok 00 frankért	50 —	50 20
London 10 font sterlingert	126 80	127 30

Csak 16 krajczár.

Legolcsóbb bevásárlási forrás.

16 krajczáros

16 kr. Kockás szövetek. Csíkos szövetek. Voile mosókelmék. Cartonok. Festők. Battistok. Oxford. Canavászok. Chiffonok. Vásznak. Törülközők 16 kr.

csak 16 krajczárért.

Csak 16 kr. Csak 16 kr.

Ugyszinten nagy választékban és nagy mennyiségben kaphatók:

Asztalnemüek, ágytakarók, paplanok, csipke, jutte és szövetfüggönyök, futószőnyegek, mindennemü vásznak, chiffonok, törülközök, canavászok, csinvatt, butorkelmék, vitorlavásznak.

Továbbá legujabb lodenkelmék. beegek, kreppek, áttört, koczkás, csikos és mindennemü ruhaszövetek, fekete ternok. lüszterek.

Azonkivül női, férfi és gyermekczipők, férfikalapok. Vászon, battiszt, moll, selyem, fej- és zsebkendők.

Női-, férfi- és gyermekfehérnemüek nagy választékban és feltünő olcsó árakon kaphatók:

Kilényi Adolf

a kék golyóhoz

kézmü, rövid, norinbergi, fehérnemü és gyermekjáték üzletében

Aradon, főtér, 20-ik szám, Arena-épület.

Csak 16 krajczár.

ROZSNYAY MÁTYÁS

gyógyszertára

szivesen kinálkozik, minden külföldi agy belföldi gyógyszer-különlegesség beszeésére, a készletben tart következő megbizha hatásu szereket:

Chinin-czukor és chinin-csokoládé,

gyermekeknek könnyen bedaható hideglelési elleni szer, melyet a magyar orvosok és természetvizsgálók pályadijjal koszoruztok. ind az öt világrészben el van terjedve.

Misera cseppek,

dr. Mayer javitott receptje szerint gmegbizhatóbb szer hideglelés ellen felnőttek zámára, egy üveg 90 kr.

Dorsch halmáj-ola

A kereskedésben előforduló iden halmájolajok között a legtisztább és leggyhatásosabb. Igen könnyen bevehető. Egy üve 1 frt.

Circassian.

Biztos hatásu és ártalmatla zerekből összeállitott hajfestő szer Egy üveg frt 40 kr.

Dr. Bernatzik fog pjei.

Bármely fogfájást azonna megszüntet. Egy üveg 35 kr.

Serail-arczkjcs.

Az arczon mutatkozó szok, pattanások és májfoltok elüzsére a legalmasabb szer, mely bőrszépitő hatásában minde ás szert felülmul. Egy tégely 70 kr. és 1 frt.

Anosmin por.

A lábizzadás és feltörés en sikeresen használható. Egy doboz 50 kr

Valódi to i bor.

Kitünő minőségüek, dr abó Gyula világhirü pinczéjéből. Ara egy üveg 2.80, 3. 3.50, és 4 forint o. é.

Párisi szypor.

Iegen használható az zbőr finomitására. Egy skatulya 50 kr.

Érezt itő por,

melynek segélyével ar, ezüst, réz, pakfong és aczél tárgyakat igen és fáradsággal tükörfényesre lehet tiszt Minden háztartásban használható. Egy ad 0 kr.

Dr. Kep gybalzsama.

A megfagyott ke egy lábat 3—4 nap alatt biztosan meggyógyi Egy üveg ára 35 kr.

Lang rh a ellenes szere.

Mindenféle meg ből eredt rheumás és csúzos fájdalmak ell en híres és keresett szer. Egy üveg ára 30

Dr. Kele hőgés elleni szere,

mely mindenféle ségést biztosan gyógyit. Ara 40 krajczár.

Mindezen gyszerek — a pakolási csekély költségek hozzával — bárhova posta utján is elküldetnek.

Ugyancsak rt gyógyszertárában mindennem vegyvizsra megbizások elfogadtatnak és lelkiismeretes jesittetnek.

Rozsnyay Mátyás

5* gyógyszerész.

Arad, abadsá -tér I. szám,

„szentháromsághoz.“

Hirdetmény.

Az 1874-ik évi XX. t.-cz. 25. §-a értelmében a szarvasmarhák s lovak mielőtt legelőre hajtatnak számbaveendők és egészségi állapotuk megvizsgálandó lévén, a vizsgáiat megtartasára:

I. A belváros, Sarkad, Pernyáva külvárosokban és ujtelepitvényen levő marhak, juhok és sertéseknek a nagy vásártéren megvizsgálására **april 23-án reggel 8 órától** a befejezésig kitüzetik, vizsgaló biztosul Bérczy János hadnagy és Laubner Nándor városi allatorvos ur küldetnek ki.

II. Gáj, Séga, Poltura külvárosokban a szarvasmarhák, juhok, sertések vizsgálására Gáj-Gizella-tér és **april 22-ik napja d.e. 8 órától déil 12 óráig.**

III. A tanyában levő marhák, juhok és sertések vizsgálására a Turay-féle csárda előtti ut, és **april 29-én d. u. 2 órától estig** tüzetik ki, vizsgáló biztosokul Madarász alkapitany **és** Varga állatorvos urak külbetnek ki.

A ló állománynak, valamint az első vizsgálatról igazolható okból elmaradt szamos marhák, juhok és sertések vizsgalatára az első pontban kitett és területhez tartozó állatoknak megnevezett biztosok által a nagy vásartéren megvizgálasra **april 29-ik napjának** délelött 8 órától a befejezésig.

A II. és III. pontban érintett városrészekből a lovak és elmaradt szarvasmarhak, juhok, sertések **april 29-én** délelött 8 órától a Gáj-Gizella-téren az ottani bizottság által fognak megvizsgáltatni.

A lovak pótvizsgálata mindkét helyen **május 1-én lesz**

Felhivatik a város lakossága, hogy elösorolt állatait e megjelölt időben és helyen reggel 8 órára a ló- és marhalevelek felmutatásával, és az állatnemeket elkülonitve annál bizonyosabban állitsa elő, mert elmaradás esetén az 1884. évi XX. t.-cz. 61. §. értelmében közigazgatási uton behajtandó pénzbirságban fog elmarasztaltatni.

Aradon, 1888. april 14.

Urbányi,
fökapitány.

32963/88. sz. M. kir. államvasutak.

Diszes üzleti helyiségek

(az operaházzal szemközt.)

Az Andrássy-uton 25. szám alatt eddig ifj Ruscher György által vendéglői czélokra bérben tartott nagy helyiségek esetleg több évre kötendő szerződéssel **1888. évi november 1-től kiadandók.**

E helységek négy részből állnak:

1. A pinczehelyiség fölszerelt nagy konyhával sörháznak kitünően alkblmas.

2. Földszinti helyiség diszesebb üzleti, vendéglői kávéházi stb. vagy bolti czélra szolgálhat.

3. A félemeleti helyiségek hasonló czélokra mint a földszint azzal együtt vagy anélkül is divatárus stb. czélokra használhatók.

4. Kényelmes 3 szobás lakás a félemeleten fürdőszobával stb.

Ezeken kivül megfelelő mellékhelyiségek ugymint boros- és jégpincze stb. továbbá háló- és lakhelyiségek a személyzet számara.

Mindezen helyiségek együtt vagy külön is kibérelhetők; bérleni szándékozók ajánlataikat irásba foglalva és a bérlet czéljának és az évi bérösszegnek világos kitétele mellett legkésöbb **f. évi julius hó 1-ig** a m. kir. államvasutak igazgatóságához nyujtsák be.

Az ajánlatok felett f. évi **aug. 5.** fog a határozat hozatni.

A bérlő külön megállapitandó dij mellett az ottan létező tükröket és egyéb diszitési valamint berendezési tárgyakat, nemkülönben a központi fütést és villamosvilágitást is használhatja.

Ugyanazon házban több rendü lakások és boltok is kibérelhetők.

Az igazgatóság.

8092/1888.

Hirdetmény.

Tekintettel azon körülményre, hogy a lóosztályozásra a folyó hó 6-ra kitüzött határidő a gör. kel. husvétünnepekre esett, annálfogva a cs. és kir. 7-ik hadtest parancsnokságával egyetértőleg a folyó évi lóosztályozási határidő

folyó hó 9-ikére

helyeztetett át.

Arad, 1888. május hó 3-án.

A városi tanács.

7733/888.

Hirdetmény.

A marháknak és lovaknak a birkásdülöbeli sztupinréti és nagylegelőbeli legelőkre való kiboosátására határidőül **f. évi május 7-ike** tüzetik ki.

Legeltetési dijak:

I. A birkás dülöbeli csordajárásra.

1 tehénért folyatási dijjal	10 frt
1 fiaskanczáért	10 frt
1 igavonó állatért	8 frt
1 két éves csikóért	6 frt
1 egy „ „	4 frt

II. A sztupinréti legelőre.

1 tehénért folyatási dijjal	8 frt
1 ökörért	7 frt
1 két éves üszőért	7 frt
1 két éves tinóért	6 frt
1 egy „ „	4 frt

III. A szüzgulya legelőre.

1 két éves üszőért	6 frt
1 egy „ „	4 frt

Ezen dijaknak lefizetése a pénztárnál **f. évi május 1-én** kezdetét veszi.

Aradon, 1888. évi april hó 28-án.

A városi tanács.

27444/A. I. M. kir. államvasutak.

Pályázati hirdetmény.

A m. kir. allamvasutnál, a pálya fentartási mühelyi és routási szolgálathoz több mérnök illetve müszaki gyakornok felvétele határoztatván el, a pályazni kivánók ezennel felhivatnak, hogy az alábbi feltételek szerint kellőleg felszerelve folyamodványaikat a m. kir. államvasutak igazgatóságainak (Budapest Andrássy-ut 75. sz.) 1888. évi junius hó 30-áig nyujtsák be.

A késöbb beérkező folyamodványok figyelembe nem vétetnek

Csak oly pályázók folyamodványai vétetnek esetleg figyelembe kik:

1. Magyar honpolgárok s a magyar nyelvet tökéletesen birják;

2. 35 évnél még nem idősebbek,

3. ép és egészséges testalkotuak, látásuk és hallásuk tökéletesen jó s ez pályaorvosi bizonyitványnyal igazoltatik,

4. lényeges katonai szolgálatukat kitöltötték vagy a katonai kötelesség alól fölmentvék,

5. erkölcsi tekintetben fedhetlen előéletüek,

6) vagyonilag rendezettek,

7) *a budapesti vagy valamely külföldi müegyetemen tanulmányaikat sikerrel befejezték s a budapesti kir. József müegyetemtől mérnöki oklevelet nyertek illetőleg ha külföldön megszerzett mérnöki okleveleik a nevezett budapesti müegyetem által szabályszerüleg honositattak*

A sajátkezüleg irott folyamodványok a felsorolt minősitéseket igazoló eredeti vagy hitelesitett okmányokkal kellőleg felszerelendők.

Budapest, 1888. május hó 7-én.

A m. kir. államvasutak igaz atósága.

Nyomatja és kiadja az Ungerleider-féle könyvnyomda Aradon.